

1.1 / บุพเพสันนิวาส

ความรักระหว่างบุคคลนั้น
ไม่ว่าจะบังเกิดขึ้นอย่างฉับพลัน
หรือค่อยๆ งอกงามอย่างช้าๆ
ล้วนมีเหตุมาจาก...บุพเพสันนิวาส

ความรักระหว่างบุคคลนั้น

ไม่ว่าจะบังเกิดขึ้นอย่างฉับพลัน

หรือค่อยๆ งอกงามอย่างช้าๆ

ล้วนมีเหตุมาจาก...บุพเพสันนิวาส

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสอธิบายเอาไว้ว่า...

ความรัก...เกิดขึ้นได้ด้วยสาเหตุ 2 ประการ

ประการแรกคือ บุคคลเคยอยู่ร่วมกันในอดีตชาติ

และประการที่สองคือ ได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในปัจจุบัน

เปรียบเสมือนดอกบัว...ที่เกิดขึ้นโดยอาศัยทั้งโคลนตมและน้ำ¹

คือมีโคลนตมอย่างหนึ่ง พร้อมกับน้ำอีกอย่างหนึ่ง

ดอกบัวจึงอาศัยเกิดขึ้นได้

ถ้าหากบุคคลเคยอยู่ร่วมกันมาในอดีตชาติ

พอได้เจอกันแล้ว...ก็จะถูกอกถูกใจกันเป็นพิเศษทีเดียว

ดังเช่นพระบรมโพธิสัตว์

คือเจ้าชายสิทธัตถะกับพระนางพิมพานั่นเอง

พระองค์สร้างบารมีร่วมกันมาหลายชาติ

โดยเฉพาะในสมัยที่พระโพธิสัตว์ถือกำเนิดเป็นสุเมธดาบส

แต่เดิมในชาตินั้น ท่านทั้งสองก็ยังไม่เคยพบกันมาก่อน

ท่านดาบสได้บำเพ็ญบารมี

โดยนอนทอดร่างเป็นสะพาน...ให้พระที่ปึงกรสัมมาสัมพุทธเจ้า

พร้อมทั้งเหล่าพระสาวก เดินข้ามแอ่งน้ำไป

จากนั้นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ปึงกรได้ทรงพยากรณ์ว่า...

ท่านสุเมธดาบสจะได้บรรลุเป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า

นามว่า “โคตม” ในอนาคต

ขณะนั้นเอง...มีหญิงชาวบ้านคนหนึ่ง

ซึ่งท่านสุเมธดาบสไม่ได้รู้จักมาก่อน

หญิงนี้เกิดความนิยมชมชอบในตัวท่านดาบส

จึงอธิษฐานว่า...

ถ้าท่านสุเมธดาบสไปเกิดในภพชาติใด

ตนจะขอไปเกิดร่วมเป็นบาทบริจาริกาท่านสุเมธดาบสด้วย

นางทำให้ท่านสุเมธดาบสหวั่นวิตก

เพราะท่านหวังที่จะสร้างบารมี..เพียงอย่างเดียว

เกรงว่าจะมีเครื่องเหนี่ยวรั้ง...จากการครองเรือน

พระที่ปึงกรัสมัมาสัมพุทธเจ้า จึงทรงชี้แนะว่า...

การสร้างบารมีของท่านสุเมธดาบสนั้น

อาจประสบความสำเร็จลำบาก...หากทำตามลำพัง

โดยเฉพาะถ้าจะเป็นพระสัพพัญญูพุทธเจ้า

บางครั้งอาจต้องบำเพ็ญเพียรอยู่ตามป่าเขา

ถ้ามีโยมอุปัฏฐากคอยหาผลไม้และดูแลสังฆารให้

ก็จะสะดวกขึ้น

ท่านสุเมธดาบสจึงปล่อยเลยตามเลย

ทั้งๆ ที่แต่ก่อน...ก็ไม่ได้รู้จักกับหญิงนี้

แต่เพราะนางอธิฐานไปอย่างนั้น

จึงได้มาเป็นคู่บุญ คู่บารมี

สร้างบารมีร่วมกันเรื่อยมา²

จนกระทั่งในชาติสุดท้าย...จึงแยกย้ายกันเข้าพระนิพพาน

เพราะฉะนั้น...ความรักความผูกพัน

อันเนื่องด้วยความดี

ผูกพันกันมาข้ามภพข้ามชาติ...หลายชาติ

แม้ชาติปัจจุบันก็ทำความดีผูกพันกัน

สามีภรรยาจึงมีใจเดียวกัน

มีความรัก...ความเข้าใจซึ่งกันและกัน

เป็นคนรู้ใจ...ถนอมน้ำใจกัน

แม้จากไปก็คิดถึง...อาลัยอาวรณ์ผูกพัน

เพราะความดี...ทำให้ผูกพัน

แปรเป็นความรักที่ซึ่ง...ถึงบึงใจ

บางคนมีจิตผูกพัน ได้อริษฐานเอาไว้ในอดีตชาติว่า...

ขอให้พบเจอกับคู่ครองของตนทุกชาติ

ดังนั้น พอเกิดมาชาติใหม่ ได้เจอกัน...ก็รักกันเลย

แม้บางคู่จะมีบุพเพสันนิวาสร่วมกัน

แต่ไม่ได้หมายความว่า...ชีวิตรักจะราบรื่น และมั่นคงเสมอไป

เมื่อครั้งเป็นหนุ่มเป็นสาว

รักกันใหม่ๆ ต่างก็หวานชื่นต่อกัน

เพราะแต่ละฝ่ายต่างนำสิ่งดีๆ มาแสดงให้เห็น

ทำให้ติดอกติดใจ รักกันเต็มด้า

บ้างก็ชวนกันไปไหว้พระ...อธิษฐานจิตว่า...

เราจะต้องรักกันไปทุกชาติ พบกันทุกชาติ

เป็นคำอธิษฐานเมื่อยามรักกันใหม่ๆ

แต่พอแต่งงานไปแล้ว

มักทุกข์ใจในภายหลัง

เพราะประพฤติตัวแตกต่างจากตอนเป็นแฟนกัน

อยู่ร่วมกันไปแล้ว

ความรักความเสน่หาได้จืดจางลง

ไม่เอาอกเอาใจเหมือนเดิม

ก็เริ่มคิดหาคู่ครองในอุดมคติคนใหม่

เพราะคนเดิมอายุมากขึ้นเรื่อยๆ ไม่น่าดึงดูดใจอีกต่อไป

ปัญหาจึงเกิด

เช่น มีปากมีเสียง ทะเลาะวิวาทกัน

การที่คนเราอยู่ร่วมกันนั้น...เหมือนใส่กำไลมือ

ใส่อันเดียวไม่ดัง

แต่เมื่อใส่รวมกันหลายอัน

ก็จะกระทบกันส่งเสียงดังอยู่ตลอดเวลา

การที่คู่ครองจะอยู่ร่วมกันได้นานหรือไม่นั้น

นอกจากการทำบุญ

และการใช้ชีวิตร่วมกันมาในอดีตแล้ว

ยังขึ้นอยู่กับเหตุที่ประกอบในปัจจุบัน

ถ้าเราสังเกตพบว่า...คู่ใดอยู่ด้วยกันอย่างผาสุก

เป็นกัลยาณมิตร...แนะนำสิ่งดีงามให้แกกันและกัน

คุณนั้นมักจะอยู่กันมายาวนาน

ตั้งแต่กาลก่อน ภพชาติก่อน

ได้ผ่านการประคับประคองชีวิตคู่กันมาเป็นอย่างดี

แต่สำหรับบางคู่

ทำบุญร่วมกันมาไม่มาก

พอหมดกระแสบุญเมื่อใด

ความรักก็จางหายไป

ขึ้นอยู่กับว่า...ได้สร้างบุญร่วมกันมา...มากน้อยเพียงใด

แม้ไม่จากเป็น...ด้วยการแยกทางกัน

ก็จากตาย...คือล้มหายตายจากกันไป

เพราะฉะนั้น เนื้อคู่ที่จะอยู่ร่วมกันได้

เป็นระยะเวลานานหรือสั้น

ขึ้นอยู่กับว่า...

มีบุญร่วมกันหรือไม่

เป็นบุพเพสันนิวาส

หรือปัจจุบันเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

ถ้าปัจจุบันไม่เกื้อกูลกัน...ก็อยู่ด้วยกันไม่ยั่งยืน

เราจึงควรศึกษาว่า...

ความรักเกิดขึ้นได้อย่างไร

ความรักเกิดขึ้นได้

ด้วยเหตุสองประการดังกล่าวมาแล้วนั่นเอง